

Пропозиції
Пенсійного фонду України
до проекту Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих
актів України щодо посилення гарантій працівників на своєчасну та в
повному обсязі виплату заробітної плати”, внесеного народними
депутатами України Королевською Н.Ю. та Солодом Ю.В.
(реєстраційний номер 3264-1 від 14 квітня 2020 року)

1. Пенсійний фонд України не підтримує законопроект в запропонованій редакції.

2. Пропозиції законопроекту щодо внесення змін до статті 97 Кодексу законів про працю України, статті 15 Закону України “Про оплату праці”, якими передбачено, що виплата заробітної плати працівникам здійснюється в першочерговому порядку, а усі інші платежі, у тому числі до фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування, не можуть здійснюватися за наявності заборгованості з виплати заробітної плати, а також щодо внесення змін до статті 24 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” (далі – Закон № 2464), якими передбачена заборона банкам приймати розрахункові документи про перерахування коштів для сплати відповідних сум єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) або документів, що підтверджують фактичну сплату таких сум, без одночасного представлення платником єдиного внеску платіжних доручень та інших розрахункових документів на видачу (перерахування) коштів для виплати заробітної плати, потребує узгодження із принципом системності законодавства.

Статтею 46 Конституції України громадянам гарантовано право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

Це право гарантується загальнообов’язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетних та інших джерел соціального забезпечення.

Підставою для врахування періодів роботи у страховий стаж працівникам, необхідний для призначення їм пенсії, є сплачені страхові внески (єдиний внесок), що встановлено частиною першою статті 24 Закону України від 09 липня 2003 року № 1058-IV “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (далі – Закон № 1058).

Частиною дванадцятою статті 9 Закону № 2464 передбачено, що єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника.

Реалізація норм законопроекту допускає ризики невчасної сплати єдиного внеску, що порушує права застрахованих осіб, а також містить ризики щодо недонадходження сум єдиного внеску, нарощення (унеможливлення погашення існуючої) недоїмки з його сплати та, як наслідок, незабезпечення своєчасного щомісячного фінансування пенсійних виплат, що порушує принцип

солідарності та субсидування в солідарній системі, встановлений статтею 7 Закону № 1058.

Пропонована законопроектом заміна порядку оподаткування доходів та дати виникнення податкових зобов'язань призведе також до ускладнення процедур адміністрування єдиного внеску, зокрема, щодо контролю за повнотою та своєчасністю його сплати, механізм реалізації якого відсутній, а відтак допускає порушення принципу правової визначеності.

Як зазначив Європейський суд з прав людини, принцип правової визначеності полягає в тому, що право має бути належним чином доступним та передбачуваним за своєю дією та сформульованим з належною чіткістю, що дає можливість особам регулювати свою поведінку.

У Рішенні Конституційного Суду України від 20 грудня 2017 року № 2-р/2017 зазначено про те, що принцип юридичної визначеності вимагає чіткості, зрозумілості й однозначності правових норм, зокрема їх передбачуваності (прогнозованості) та стабільності.

Разом з цим, у доповіді “Верховенство права”, схваленій Європейською Комісією “За демократію через право” на 86-му пленарному засіданні, що відбулося 25-26 березня 2011 року, зазначено про те, що юридична визначеність є ключовою у питанні розуміння верховенства права; держава зобов'язана дотримуватися та застосовувати у прогнозований і послідовний спосіб ті закони, які вона ввела в дію; юридична визначеність передбачає, що норми права повинні бути зрозумілими і точними, а також спрямованими на забезпечення постійної прогнозованості ситуацій і правових відносин; юридична визначеність означає також, що необхідно у цілому дотримуватися зобов'язань або обіцянок, які взяла на себе держава перед людьми (поняття “законних очікувань”).

**Голова правління
Пенсійного фонду України**

Є. КАПІНУС

Капінус Євгеній Валерійович

КНЕДП - ІДД ДПС

AD92F1C54BA67636EEB87183E6E5829422BB34619585B5EB63A4FBDEB5AE628D01

24.04.2020